

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ I REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MIG, NÚM. 20, BOTIGA
TELÉFONO 4115 - BARCELONA

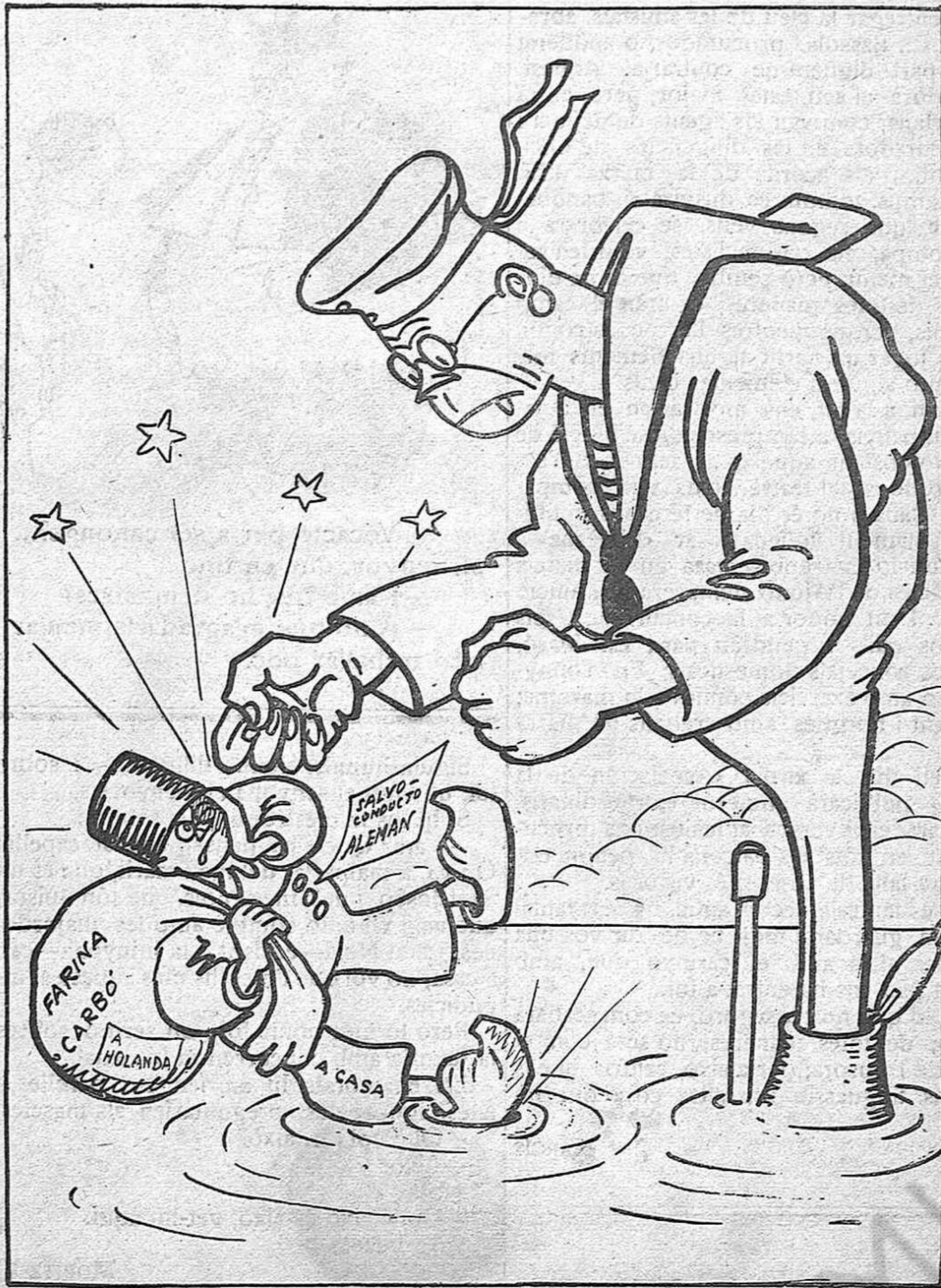
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Fóra de Barcelona cada trimestre: ESPANYA, pessetes 150. — ESTRANGER, 250

Després del tancament de Corts

—Res!... La protecció de les indústries és com les obres de misericòrdia que comencen per un mateix.

Els "terribles" submarins i la seva tàctica amb els neutrals

Quan tracten amb els petits inofensius:

— Vols passar?... Doncs... patapam!...
Aquí t'engego una «gleva».

Quan tracten amb els forts i poderosos:

— Passi, passi, «Tio Sam».
Com si fos a casa seva.

I això té traces d'ésser molt llarg!
Què fer podríem per a evitar-ho?
Si ens dirigíssim als diputats?
Si convoquessim una assemblea?
Si ho consultéssim al Pare Sant?
I ningú atina en que l'únic modo
de dà al problema lògic final,
fent que s'acabin tots aquests drames
que ja comencen a ésser pesats,
és no permetre per cap concepte,
reclami En Pere, protesti En Pau,
que es facin cases i es posin trastos
a la mateixa vora del mar.

C. GUMÀ

DE LA GUERRA

FETS CONEGUTS DEL 23 DE FEBRER AL 1.ER DE
MARÇ DE 1917

Per terra

La primavera s'acosta. I l'activitat de la guerra
recomença.

Al front occidental, un fet importantíssim
s'està produint. En la regió del riu Ancre—al
nord del Somme—els alemanys es retiren en
una extensió frontal de 20 quilòmetres. La reti-
rada és deguda a la pressió dels anglesos, da-
vant la qual els alemanys, abans de produir-se
l'atac general per aquells, reculen prudentment.
Quan escrivim aquestes línies els soldats brità-
nics són davant dels arrabals de la població de
Bapaume, que fins ara ha estat la clau estratè-
gica de tota la línia alemanya de l'Artois.

Els anglesos han ocupat en els darrers dies
les poblacions de Petit Miraumont, Miraumont,
Serre, Pys, Warlencourt, La-Barque, Ligny,
Gommecourt, Thillois i Puisieux. No es pot pre-
veure on es deturaran els alemanys en sa reti-
rada.

Al front rus, al romanés, al de Macedònia, al
de l'Armènia i al d'Egipte no hi ha cap fet per
senyalar.

Al front italià, l'activitat de l'artilleria s'ha fet

molt intensa a l'est de Gorizia. Sembla que's
prepara per aquell costat una gran batalla.

Al front de la Mesopotàmia, els èxits anglesos
han seguit augmentant. Després d'una sèrie
d'accions dures, els anglo-indis s'han apoderat
de Kut-el-Amara, plaça important on l'any pas-
sat els anglesos van haver de rendir-se, per
manca de provisions, després d'un setge d'alguns
mesos.

Per mar

Al Canal de la Manxa hi ha hagut una topada
entre esquadretes de torpeders britànics i ale-
manys, sense conseqüències.

Alguns torpeders feutons dels que realitzaren
el raid, van bombardejar alguns punts no forti-
ficats de la costa anglesa, retirant-se tot seguit.

Per l'aire

Un dirigible italià ha bombardejat la plaça
austriaca de Pola.

Els alemanys han fet caure un dirigible fran-
cès, les municions del qual, al tocar a terra
l'aeronau, van fer explosió, morint els 14 tripu-
lants.

El discurs d'En Lerroix al berenar
del «Mundial» fou una mena de
dútxa freda en plena bullida de les
sangs.

Semblava que estés afònic (moralment).
I qualsevol que l'endemà hagués llegit el diari
dels lerroixistes, s'hauria pensat que... ja la te-
niem armada.

Aquies admirable partit de xais, un no sab si
és Xauxa o el Paradís artificial.

Fredor.

Estem en vigílies d'eleccions i no ho sembla.
Si no fós pels diputats que van i venen de
Madrid i per alguna que alta berenada que fan
els radicals diríem que la política barcelonina
ha mort.

R. I. P.

Les Corts tancades, en Marcellí Domingo no
ha pogut desenrotllar l'interpel·lació sobre el
Marroc anunciada.

El cerrojazo ha sigut aquesta vegada de tra-
dor; equival a una punyalada traperera.

Però amb el valent diputat republicà no hi
valen les males arts.

Ell parlarà. Si no parla al Congrés, parlarà
en una plaça de toros, o allà on sigui.

I el sentiràn fins les pedres.

Ha estat uns dies entre nosaltres—lluny de
nosaltres, volem dir; ni ell ni el mal vent—el fu-
nest ex-governador Ossorio.

Diu que portava una missió política molt de-
licada.

Per això el seu pas per Barcelona ha tingut
lloc sense protesta.

Perquè estem en temps de missions.

Ja degueren veure el gran Dicenta, el popular
autor de Juan José, del modo que va morir:
fidel a les seves idees, desafiant la mentida cler-
ical fins al darrer moment.

En èpoques de neutralitat, de unions sagra-
des, de vacil·lacions i de romanços, és precís
que restin consignats aqueixos exemples de
valor cívic.

Consignem-ho.

Sembla que el senyor bisbe està tant content
i satisfet per l'èxit de les missions que s'estàn
celebrant en vint temples diferents de la nos-
tra ciutat.

Per nosaltres, que se'n apunti sis.

I si vol allargar el Carnestoltes fins a Pas-
qua florida, per nosaltres, que no estigui.

Tot ajuda a passar el temps.

Diuenge s'inaugurà la temporada taurina a
la Plaça Monumental.

Nosaltres, naturalment, no hi anarem; però,
segons els revisters, en aquesta primera corrida
hi hagué molts cops de sabre. Diu que allò
semblava la batalla del Ancre.

Qualsevol al presenciar-la hauria pensat que
l'intervencionisme ens ha d'entrar, als espa-
nyols, per les banyes.

A don Felix Roure, vocal de la «Casa del
Pueblo» del Districte V, agraim moltíssim la

final atenció que va tenir de convidar-nos al be-
renar del «Mundial Palace» en honor dels di-
putats Provincials radicals.

Li agraim molt, tot fent constar que no hi
assistírem, per les raons que són de suposar.

CORRESPONDENCIA

Cavallers: Robinson, J, Tolosa P., A. Forgas,
R. S. i C., M. Barceló, L. Ribas, J. B. (La Escala),
i Xarlatàn: No'ns ha sigut possible complaure'ls
per varies raons.—F. Mateu Poble: Aqueixa
mena de denúncies han de venir documentades
amb proves i firmades al peu del escrit.—Albert
Quintana (Arenys de Mar): La conversa no'ns
agrada prou.—C. S.: Gracies, encara que vagin
a misses dites.—N. N.: D'allò de La primera con-
ferència neutralista, enterats.—Un carrillaire:

No va, per incorrecte.—Manuel Sansalvador:
Entesos.—E. Lapedra Fàbrega: Els trenca-caps
no són prou espantosos.—Isidor Miró: Lo
que envia no'ns convé.—Un senyor de Ras-
quera: No podem entretenir-nos en traduccions,
o sinó amb molt gust.—J. Barnet T.: Són poc
espontanis i tenen escassa novetat.—Presidente
Plana: En castellà no farem res.—Ramón de
Ribas: De dues, una. Respecte a enviar el nú-
mero, és impossible. Caldria muntar un nego-
ciat i un compte corrent especials per a re-
cordar-ho.—M. Horta (Les Escalles): Està bastant
bé, però no'ns tindria utilitat.—Salvador
Borrut i Soler: El sonet dedicat an En Clavé va
arribar un xic tard, i ho sento.—Juan Grau
(Buenos Aires): Tantes mercès, i que li vagi bé.

—Enric Soler (Havana): Demuestra molt bona
voluntat, però no és publicable.—Pere Malla
(Còrdova-Argentina): El geroglífic resultaria, a
la vegada, massa difícil i massa ignocentó. S'ha
fumat a la seva salut, i li desitgem tota mena de
prosperitats.—Pinsà: Els seus versos són per-
versos, que diu aquell de les Sebes al cap.—
T. R. C.: Es inútil, en castellà no entenem més
que les lletres dels duros.—Un republicano: Lo
mateix dec dir-li a vostè.—Ramón Vergés i Clo-
ses: Com ho vol fer, si aquí a Espanya tot se fa
a mitges?...—Pere Llobera: Gracies. Suposo que
ja ho degué veure insertat.—N. Poppaicóno-
mos: Va fer una mica tard, i ho sentim.

Imprenta La Campana i L. Esquella, Oim, 8.—Barcelona